

Hvorfor vil man ikke sige tingene, som de er? Man vil bare forsøge at skjule det og få det ned på en anden måde, så jeg er helt tilfreds med, at man nu også kommer ind på det med navnet.

Hvad i alverden er meningen? Tror man virkelig på, at sønderjyderne nu hopper på den, fordi man ændrer navnet fra det meget ubehagelige Euroregion Schleswig. Det er et meget ubehageligt navn, men det var det, man ville have, og det er først, da hadet til det her opstod i Sønderjylland, at man begynder at lave et andet navn, men meningen er jo nøjagtig den samme. Det er ikke den, man laver om på.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

I Socialdemokratiet, og det er så i øvrigt lige meget, vil jeg sige til hr. Jan Kørpe Christensen, om det er på landsplan, på amtsplan, eller hvor det er henne, sætter vi meget pris på, at vi debatterer, og at vi ikke udøver nogen som helst form for kadaverdisciplin eller noget i den retning. Vi ønsker ikke kadaverdisciplin, og hvis nr. 3 eller 4 på amtsrådslisten vil blive ved med at have sine synspunkter, er det fint nok, og så får vi den nuancerede debat.

Det, jeg hele tiden har sagt fra det første indlæg og til det sidste, jeg holdt for lidt siden, er, at vi godt vil bevare den ordentlige tone, og at vi godt vil prøve at komme med tingene i en saglig diskussion og undgå at skyde hinanden motiver i skoene, som sagen ikke kan bære. Det, jeg har sagt, og det vil jeg gentage, er, at der på begge fløje – jeg tror, jeg citerer mig selv ordret – har været brugt for mange dagsordener, der i virkeligheden ikke har noget med den reelle sag at gøre.

Med hensyn til fru Pia Kjærsgaards spørgsmål vil jeg trække fuldstændig blank og sige, at det overgår mine pædagogiske eller andre evner at få fru Pia Kjærsgaard til at forstå, hvad der rører sig i den sønderjyske befolkning. Det kan jeg ikke komme igennem med, og det beklager jeg over for fru Pia Kjærsgaard. Til gengæld er jeg helt sikker på, at sønderjyderne godt ved, hvad det handler om. De ved godt, hvad det er for nogle følelser, der bliver berørt. De ved godt, hvad det er, der kan genere dem og forstyrre dem i den fredelige udvikling, som de er i fuld gang med, og jeg kan altså stadig væk ikke se, at dette her skulle være ødelæggende for denne positive udvikling.

Men som sagt opgiver jeg at få fru Pia Kjærsgaard til at forstå det, og det har jeg i øvrigt opgivet for flere år siden.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Nu skal jeg med den mest hviskende stemme, jeg har, for ikke at støde fru Pia Kjærsgaard væk give et eksempel på det skjulte tyskerhad, som fru Pia Kjærsgaard netop lige har givet udtryk for.

Den forvrængede, fortyskede måde at udtale navnet på regionen på er en god og gedigen måde at spille op til, at dette her i virkeligheden er en tysk overtagelse af Sønderjylland. Hvis fru Pia Kjærsgaard ikke selv kan høre det, er jeg overbevist om, at huset her er leveringsdygtigt i et bånd, sådan at hun selv kan høre, hvordan hun, måske ufrivilligt, i virkeligheden spillede på alt det antityske, hun overhovedet kunne komme i nærheden af, med den måde, hun forvrængede navnet på.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg ved ikke, hvad der lå i det, hr. Qvist Jørgensen kom med. Det lød, ligesom fru Pia Kjærsgaard overhovedet intet begreb havde om, hvad det drejede sig om blandt sønderjyder.

Det fik undertegnede så ikke at vide, og det er jo nok bare, fordi man er født og opvokset i det sønderjyske, at man ikke tør sige det. Men jeg må erkende, at uanset om man er sønderjyde eller hvad man end er, skal man selvfølgelig have lov til at udtrykke sin uforbeholdne mening om det samarbejde, der foregår.

Jeg er enig i hr. Duetofts betragtning, at naturligvis skal der ikke på noget tidspunkt være det mindste gran tyskerhad i det, og jeg synes, vi må advare alle, der er med i denne debat, imod at begynde at diskutere had mod tyskerne. Det er ikke det, det handler om, og vi må holde fast ved det samarbejde, som er foregået, og som fortsat foregår dernede. Vi skal gøre alt for at bevare alle de demokratiske kræfter, der er. Vi skal fortsat have et godt samarbejde med vore tyske naboer, og det vil Fremskridtspartiet naturligvis også have.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Efter denne lange debat er der næppe mange, der er gearret til en længere besvarelse fra min side, så jeg vil holde mig til de direkte spørgsmål, der er stillet, og så to kommentarer.

Hvis jeg skal tyde debatten, er der en enkelt ting, der undrer mig lidt, og det er, at det af nogle skildres, som om det samarbejde, der nu diskuteres, er noget fuldstændig nyt, at det er